

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת פינחס ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

בנות צלפחד

להעביר לשני חלק מהנשמה שלו, כך לא שיך שיעבירו חלק מהנשמה של שבט זה לשבט אחר. ועל זה באו בני יוסף בטענה, שאם בנות צלפחד ינשאו לשבט אחר, הקרקע תעבר לשבט אחר, ובניחד עם זה יעבר חלק מהנשמה לשבט אחר. והקדוש ברוך הוא הסכים עמם, כמו שכתוב (שם ה) "ויצו משה את בני ישראל על פי ה' לאמר, פן מטה בני יוסף דברים: זה הדבר אשר צוה ה' לבנות צלפחד לאמר, לטוב בעיניהם תהיינה לנשים, אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים". ואף על פי שאסור זה היה רק לדור המדבר, ואחר כך התרו שבטים לבא זה בזה, כמובא בגמרא (תענית ל:) "טו באב מאי היא, אומר רב יהודא אומר שמואל יום שהתרו שבטים לבא זה בזה, מאי דרש "זה הדבר אשר צוה ה' לבנות צלפחד וגו'", דבר זה לא הוא נוהג אלא בדור זה. דדור המדבר שנקנס לארץ, ולהם נחלקה הארץ, היה צריך שכל שבט יגיע לשלמותו ושהנחלה לא תעבר לשבט אחר. אבל לאחר שהגיעו לשלמותם, יכולים כבר להעביר את הנחלה, ואדרבה, להשפיע לאחרים משלהם, דבתחלה צריך כל שבט להגיע לשלמותו, וכפי שנביא לקמן לגבי קרבנות הנשיאים בחנכת המזבח שחנכו דבר חדש הביאו כל נשיא קרבן בפני עצמו, לקשר כל שבט ושבט בפני עצמו עם המזבח. ואחרי שמגיעים לשלמות, צריך להשפיע גם על אחרים, ואדרבה, מזה ומזה ביחד יגיעו למדרגה יותר גבוהה.

כתוב (שם ז) "ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה, כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל" וכן כתוב (שם ט) "ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר, כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל". נראה דמזכרת פעמים הלשון "ידבקו", להראות שהקרקע היא חלק מהנשמה, וצריך לדבק בה, ולהתאחד עמה, ולכן אי אפשר להעביר מאחד לשני. וכן נראה דמזכר פעם אחת "ידבקו בני ישראל", כנגד הדבקות של כל אחד ואחד באפן פרטי, עם הקרקע שקשורה עם נשמתו, ואחר כך מזכר "ידבקו מטות בני ישראל", כנגד הדבקות של כל שבט ושבט עם הקרקע, שקשור עם נשמת כל שבט ושבט. וכן הכתוב "ולא תסב נחלה ממטה ס"ת אהב"ה הדבקות נעשית באהבה.

מובא בלק"ת (ברכה צח:) והנה פרשת הנשיאים מפרש בתורה קרבן של כל נשיא ונשיא "זה קרבן נחשו"ן" זה קרבן נתנאל" וכו' ובכלם כתיב מה היו קרבנותיו, עם היות שכלם הקריבו בענין אחד, והנה ליה למימר פן עשה נתנאל כו' פן עשה כו', ולמה הצרך לכפל "ב פעמים, לכל ה"ב שבטים, להמשיך הבטול פנר בפני האבוקה, שיש "ב אבוקות כנגד "ב שבטים, שכל שבט הוא ענין אבוקה בפני עצמו, ועל דרך זה בקריעת ים סוף נקרא הים ל"ב גזרים בכדי שכל שבט

מצינו בגמרא (ב"ק פא:) אין לך כל שבט ושבט מישראל שאין לו בהר, בשפלה, ובנגב, ובחוף הים, ויש גורסים אין לך כל אחד ואחד מישראל (ע' ב"ב קכב. בתוד"ה העולם). נראה לבאר הטעם לזה דמצינו בגמרא (סנהדרין לו.) שכל אחד חוב לומר בשבילי נברא העולם. וכיון שכל העולם פלו כולל כל ארצות העולם נבראו בשביל כל יהודי יחיד כדי שיעסק בתורה בארץ ישראל, מן הראוי שתהיה לכל יהודי קרקע בארץ ישראל, ושהקרקע תהיה פלוה מפל סוגי הקרקעות שבעולם, כיון שהכל נברא בשבילו, ממילא צריך שהוא ישתמש בזה, וזה יהיה לו לעזר כדי לשבת ולעסק בתורה, ואז כל העולם יבא לתכליתו.

מצינו ברש"י (קהלת ב, ה) "עץ כל פרי" שהיה שלמה מכיר בחקמתו את גיד הארץ איזה גיד הולך אל פוש ונטע בו פלפלו, איזה הולך לארץ חרובי ונטע בו חרוביו, שכל גידי הארצות באים לציון, שמשם משתיתו של עולם. שנאמר "מציון מכלל יפי". רואים שכל גידי הארצות נמשכים מארץ ישראל ששם שרשם. וכן הקרקע שכל יהודי קבל בארץ ישראל היתה קשורה לשרש נשמתו של כל אחד ואחד, כמובא ב'לקוטי שיחות' (ח"ב המתורגם ע' 52) בארץ ישראל היו חלקים מסוגים שונים, הר, שפלה וכו', החלקה שפלוני קבל בהר, ופלוני בשפלה, היתה בהתאם למדת שיכותו הפרטית של כל אחד לארץ ישראל הרוחנית, שהתבטאה לכו, בחלקה פזו, בארץ ישראל הגשמית. וכן מצינו בזהר (שלח קסא.) הוציאו לשון הרע על ארץ הקדושה, כאלו הוציאו עליו, משום כך קנא הקדוש ברוך הוא על זה, כלומר קנא לשמו. רואים שארץ ישראל נקראת שמו של הקדוש ברוך הוא, דכשם שישאל וקודשא בריך הוא חד הם, כך ישראל וארץ ישראל חד הם, דקרקע ארץ ישראל מתאחדת עם נשמות ישראל.

כתוב (במדבר לו, א) "ויקברו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף, וידברו לפני משה ולפני הנשיאים וגו', ואדני צוהבה' לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו: והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים, ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו, ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם וגו'". לכאורה צריך להבין טענת בני יוסף, נניח שבנות צלפחד אכן ינשאו לשבט אחר, והקרקע תעבר לשבט אחר, ומה בכך, הרי לכל אחד ישנה הקרקע שלו, ואם יש להם קרקע, זה שלהם, ומה זה נוגע לשאר בני השבט, אם זה יעבר לשבט אחר. ומבאר לפי דברינו, דכמו שהנחלה של כל אחד ואחד קשורה לנשמתו, כך הנחלה הכללית של כל השבט קשורה לנשמת כל השבט. וכשם שלא שיך להעביר בעלות מאחד לשני, שלא שיך

ושבט במסלתו יכון כל חד לפום שיעורא דליה, רואים שלכל שבט יש שביל משלו בעבודת ה' וכדלעיל.

ומרמז במדרש (ויק"ר ח, ג) רבי יהודה אומר חביב קרבנם של נשיאים לפני הקדוש ברוך הוא פשיה שאמרו ישראל בים, שירה שאמרו ישראל בים "זה אלי ואנוהו", וכן פתיב "זה קרבן נחשון בן עמינדב". רואים שהמדרש מקשר בין קרבנות הנשיאים לקריעת ים סוף, שבשניהם מזכרת הלשון "זה". ומבאר לפי דברי הלכות דף"ה בגימטריא "ב, ומרמז על "ב שבילים שהיו על הים, והיו בקרבנות הנשיאים.

ויתכן שבזה נחלקו שתי הגרסאות בגמרא (ב"ק פא:): אלו שגרסו אין לך כל שבט ושבט מישראל שאין לו בהר ובשפלה וכו' סברו שעקר הקשר בין הקרקע לישראל הוא באפן כללי, לכל שבט הקרקע שלו שקשור לנשמתו, ולכן צריך שיהיה לכל שבט מכל הסוגים, כדבארנו לעיל. ואלו שגרסו אין לך כל אחד ואחד מישראל שאין לו וכו'. סברו שעקר הקשר בין הקרקע לישראל הוא באפן פרטי, לכל אחד הקרקע שקשורה לנשמתו, ולכן צריך שיהיה לכל אחד ואחד מכל הסוגים, וכדלעיל.

כתוב (במדבר לב, יט) "כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה". נראה דיש כאן רמז שבני גד ובני ראובן הרגישו קשר רוחני בנשמתם אל קרקע זו שמעבר לירדן, לכן אמרו "כי באה נחלתנו אלינו", שהקרקע באה אליהם, וקוראת להם לבא לגור שם. וכן הכתוב (במדבר לב, לו) "ערי מבצר" בגימטריא תורה, דהם קשרו את עצמם לשרש התורה שלהם בבגית ערי מבצר אלו. וכן מובא ברמב"ן (במדבר לא, כג) שארצות סיחון ועוג, שנתנו לבני גד ובני ראובן, היה להן דין ארץ ישראל, וקדשת ארץ ישראל. וכן משמע מרש"י (שם כז, יב) שארץ ישראל היא בחינת קיטון וחדר של המלך, ונחלת בני גד וראובן היא בחינת הטרקלין.

מצינו בגמרא (ב"ב קנח:) **אורא דארץ ישראל מחכים, וטעמא מאי אמר אבני הואיל והחזקה נחלה באותו שבט**. על פי פשט אין קשר בין האמרה של אבני לאמרה הקודמת, עין שם. ויתכן לפרש על פי הסוד, כמובא בזהר (פנחס רמד:) **חכמי המשנה האמוראים כל תלמוד שלהם על סודות התורה סדרו אותו**. אבני בא לומר טעם מדוע **אורא דארץ ישראל מחכים, הואיל והחזקה נחלה באותו שבט**, היינו אותו הטעם שהתורה אמרה לא להעביר נחלה משבט לשבט, ולהחזיק הנחלה באותו שבט, דבארנו ביון שזה חלק מנשמת השבט, הוא הטעם שאורא דארץ ישראל מחכים, ביון שארץ ישראל היא חלק מהנשמה של ישראל, לכן האור שלה מחכים. וכן מובא בספרי (דברים יא, ב) **"ארץ אשר ה' אלהיך דורש אותה"**, ארץ שנתנה לדרישה.

וכן נראה שהלשון החזקה נחלה, מרמזת על דברי הגמרא (ב"ב קיט.) **ארץ ישראל מחזקת**. היינו שעוד לפני שבני ישראל ירשו את הארץ, זה נחשב שהיה להם קנין חזקה בארץ, ונפקא מינה להלכה שהבכור יורש פי שנים בחלק אביו, אף על פי שאביו מת

קודם שנכנסו לארץ. והבאור העמיק בחזקה זו הוא על פי מה שבארנו במאמר 'חשמל עץ' את המשנה (קידושין כו.) **נכסים שיש להם אחריות קנין בכסף ובשטר ובחזקה**. שפשם שאשה נקנית בכסף ובשטר ובחזקה, דחזקה בשדה פרושה שמוש בשדה, כמובא בגמרא (שם כו.), וזה באותה בחינה של ביאה באשה. ולכן הגמרא (שם ב.) לומדת קנין כסף באשה משדה, מגזרה שונה קיחה קיחה, לרמז שאשה ושדה הם באותה בחינה. דכשם שבאשה ג' קנינים אלו קושרים את האשה להיות אחד עם הבעל, כך בשדה ג' קנינים אלו קושרים את השדה להיות אחד עם בעליה כדלעיל. ולכן חזקה בגימטריא עמוד דחזקה מחברת את השדה לאדם דרך העמוד המרמז על שרש הנשמה שלו. וכיון שארץ ישראל היא חלק מנשמת ישראל גם קודם שנכנסו לארץ, לכן **ארץ ישראל מחזקת**.

נראה דבנות צלפחד זכו לנחלה בארץ ישראל כמו הזכרים, ביון שהן היו משבט יוסף שהוא בבחינת זכר, ממילא בשרש נשמתו הן היו בבחינת זכרים. ומרמז ברש"י (במדבר כז, א) **"למשפחת מנשה בן יוסף"**, למה נאמר והלא כבר נאמר בן מנשה, אלא לומר לך יוסף חבב את הארץ, ובנותיו חבבו את הארץ. דכמו שיוסף היסוד חבב את הארץ המסמלת את המלכות, וזכה להיות משפיע למלכות, כך בנותיו חבבו את הארץ וזכו להיות בבחינת זכרים היורשים נחלה להשפיע לארץ. וכן מובא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (פנחס ע' קפט) ששרש בנות צלפחד הוא מהיסוד ולא מהמלכות.

ועוד נראה דבנות צלפחד בקשו נחלה בארץ ישראל כדי לתקן את אביהם שהיה המקשש עצים. כמובא בזהר (שלח קנז.) שצלפחד המקשש פגם ביסוד השיך למספר שש, על ידי שחלל את השבת, ובנותיו רצו לעשות לו תקון. כמו שכתוב (במדבר כז, ד) **"למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו"**. לכן בקשו נחלה שמסמלת את השמיני שרש היסוד. דעל ידי התקשרות לשרש החוט יתקן החוט שנפגם, דהשמיני יתקן את השש והשבע שנפגמו על ידי המקשש.

מצינו ברש"י (שם א) **"למשפחת מנשה בן יוסף"**, למה נאמר והלא כבר נאמר בן מנשה, אלא לומר לך יוסף חבב את הארץ, ובנותיו חבבו את הארץ. נראה להוסיף על פי דברינו דלכן מרמז בפתוח יוסף היסוד, לרמז שבנות צלפחד רצו לתקן את היסוד של אביהם. וכן צלפחד בגימטריא רבי המסמל את היסוד כדבארנו במאמר 'חשמל עוף'.

במאמר המסגר נראה לבאר עוד טעם דלכן צלפחד בגימטריא רבי, דמצינו ב'תוספות' (ב"ב קיט:) **מעשה המקושש היה בתחלת ארבעים מיד אחר מעשה מרגלים, דאמר במדרש דלשם שמים נתכונן, שהיו אומרים ישראל ביון שנגזר עליהן שלא לפגם לארץ ממעשה מרגלים, שוב אין מחזיבין במצוות, עמד וחלל שבת, כדי שיהרג וייראו אחרים**. וכיון שהיה בבחינת רבי שלמד את ישראל שמחזיבין בכל המצוות, לכן הוא בגימטריא רבי.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים

ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד. ניתן לשלם בצ'קים עד 3 חודשים נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982 או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה עם הוספות חדשות [סוד חיי האישות לאור הקבלה לנשואים בלבד], או את הגליון החודשי, ישלחו בקשה לכתובת המייל